

надалі не омине увага вчених-юристів, і навколо якого будуть виникати нові питання та нові пропозиції їх розгляду.

Література

1. Кравчук О.Л. Історичний розвиток поняття «присяга». *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2015. Вип. 13(1). С. 107-111. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_13%281%29__29

2. Русакова Н.Г. Присяга как общеправовой феномен: дис. кандидата наук: 12.00.01. Нижегород. акад. МВД России. Нижний Новгород, 2008. С. 81.

3. Маськовіта М.М. Присяга працівників ОВС України: історико-правовий вимір: дис. канд. юрид. наук: 12.00.01. Львівський університет внутрішніх справ. Львів, 2017. С. 55.

4. Никифоров Н.В. Присяга (клятва) как правовое явление. *Вестник Нижегородского ун-та им. Н.И. Лобачевского. Серія: Право*. 2001. № 1. С. 260-265.

5. Пахович М.М. Присяга як правове та суспільне явище. *Вісник прокуратури*. 2013. № 12 (50). Ст. 140-145.

УДК 356.35:355.1 (043.2)

Садовський М.В., аспірант,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

СУЧАСНИЙ СТАН ТА МІСЦЕ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ УКРАЇНИ

Положенням про Міністерство оборони України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 26.11.2014 року № 671, визначено, що Міністерство оборони України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику з питань національної безпеки у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва в мирний час і особливий період. Поряд з цим, Міністерство оборони України також є уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі державної авіації та органом військового управління, у підпорядкуванні якого перебувають Збройні сили України та Державна спеціальна служба транспорту [1].

Міністерство оборони України як центральний орган виконавчої влади забезпечує проведення в життя державної політики у сфері оборони, функціонування, бойову та мобілізаційну готовність, боєздатність і підготовку Збройних Сил України до здійснення покладених на них

функцій і завдань [2].

Загалом основні функції Міністерства оборони України можна розподілити на два провідні напрями – забезпечення державної політики у сфері оборони та забезпечення здійснення військово-політичного й адміністративного управління Збройними силами України.

Важливою складовою частиною забезпечення реалізації державної політики у сферах національної безпеки й оборони є планування, що, згідно з Законом України «Про національну безпеку України», здійснюється шляхом розроблення стратегій, концепцій, програм, планів розвитку органів сектора безпеки й оборони, управління ресурсами й ефективного їх розподілу [3].

З-поміж основних сучасних документів планування у сфері оборони держави, що окреслює стан та місце Міністерства оборони України варто виділити Стратегію національної безпеки України, котра уведена в дію та затверджена Указом Президента України від 14.09.2020 року № 392/2020, якою визначається, що зовнішньополітична діяльність держави спрямована передусім на забезпечення незалежності і державного суверенітету, відновлення територіальної цілісності України. Нею виділено також стратегічний курс держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору [4].

Стратегію воєнної безпеки України, котра уведена в дію та затверджена Указом Президента України від 25.03.2021 року № 121/2021, якою закріплено, що пріоритетами досягнення цілей державної політики у воєнній сфері, сфері оборони і військового будівництва є розвиток інституційних спроможностей Міністерства оборони України та інших органів управління складових сил оборони. Зазначене повинно реалізовуватись шляхом досягнення Міністерством оборони України необхідних інституційних спроможностей для забезпечення формування та реалізації державної політики у воєнній сфері, сфері оборони і військового будівництва за участю інших органів управління складових сил оборони, здійснення в установленому порядку координації діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування, а також взаємодії з компетентними органами інших держав та міжнародними організаціями під час підготовки до всеохоплюючої оборони України, надання відсічі і стримування збройної агресії проти України, ліквідації збройного конфлікту та під час відбудовного періоду після закінчення воєнних дій [5].

Поряд з цим, розвиток інституційних спроможностей Міністерства оборони України щодо формування та реалізації державної політики у воєнній сфері, сфері оборони і військового будівництва повинні бути реалізовані на засадах демократичного цивільного контролю за участю

інших органів управління складових сил оборони, а формування боєздатних Збройних Сил України та спроможних до виконання покладених завдань інших складових сил оборони здійснюватиме Міністерство оборони України [5].

Підсумовуючи, слід зазначити, що на сьогоднішній час Міністерство оборони України перебуває у стані безперервного реформування, яке є критично необхідним для забезпечення обороноздатності Збройних сил України й інших органів управління та їхніх спроможностей захищати територіальну цілісність держави, що особливо проявляється в умовах перебування України у стані активної фази збройного конфлікту, так, наприклад на даний момент Російська Федерація уздовж всього кордону України зосереджує великі військові сили, а рівень військових загроз для національної безпеки не перестав перебувати в «червоній зоні».

Література

1. Про затвердження Положення про Міністерство оборони України: постанова Кабінету Міністрів України від 26.11.2014 № 671. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/671-2014-%D0%BF#Text>.

2. Про оборону України: Закон України від 06.12.1991 № 1932-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1932-12#Text>.

3. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>.

4. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14.09.2020 «Про Стратегію національної безпеки України»: Указ Президента України № 392/2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/392/2020#n12>.

5. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 25.03.2021 «Про Стратегію воєнної безпеки України»: Указ Президента України № 121/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/121/2021#n15>.

UDC 347.73(043.2)

Ustynova I., PhD in Law, Associate Professor,
Hirii O., applicant for higher education
of the first (bachelor's) level,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine

TAX NOTIFICATION - DECISIONS MADE AS A RESULT OF THE INSPECTION BY CONTROLLING BODE AND PROCEDURE FOR THEIR APPEAL

Nowadays, topics that are in any way related to the maintenance of documentation and forms of filling out forms, does not lose its relevance, because every year we see changes in the rules of their writing and submission,